

det var en meget væſentlig Forandring, thi den udelukkede jo Fartøjer, ſom ikke kunne henregnes til Vaade i ſtørre og ſtrængere Forſtand. Det kan heller ikke betvivles, at den Maade, hvorpaa denne Bevilling blev anvendt, den Maade, hvorpaa Havnen blev anlagt efter denne Bevilling, var en væſentlig medvirkende Aarsag til det højſt uheldige Reſultat, der nu er fremkommet, idet vi nu ſtaa overfor en Havn, hvor man, om man end ikke kan græſſe Roer, dog kan plante Kartofler, ſom vi høre. Nu indtræffer det Særſyn, at nu kommer man fra Egnens Repræſentanters, fra Regeringens Side alle ſammen til det mærkelige Reſultat at bruge det, ſom fremkom den Gang. De vare da alleſammen enige om at drive Regeringen til at anlægge Havnen mod Bevillingen, og den daværende Regering var yderſt villig til at gaa ind derpaa. Nu kommer man fra alle Sider og opfordrer til at lave en bedre Havn. Vor Mening var den Gang, at vi havde givet 53,000 Kr. til en Havn, ſom vi antog, at de kunde være tjente med, og ſom de ſelv ſagde, at de kunde være tjente med. Det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 3dje Valgfreds (Dineſen) blandt andre forſikrede meget ihærdig, at man kunde være tjent med den. Men denne Havn blev ikke anlagt, og nu ſkulle vi høde for alle de Fejl, der ere begaaede fra alle deres Side. Vi have for megen Godhed for Fiſkerne til at ſige rent ud Nej. Det tror jeg, vi alle ere enige om, og det er det eneſte Synspunkt, hvorfra det kan forsvares at røre ved denne Sag. Men naar der er Tale om at henviſe denne Sag til Miniſteren, tror jeg ikke, den ærede Miniſter bør opfatte det ſaaledes, at vi opfordre ham til at fremkomme med en Plan netop ſaaledes, ſom Andragendet lyder. Jeg tror, det maa gaa ud paa, at den ærede Miniſter i det hele tager Spørgsmaalet under Overvejſe. Thi det er ikke en Udtalelſe hverken om Hundesteð er Steðet, eller om der kan anlægges en Havn der, eller om man kan ſikre en Havn derved for Tilſanding eller hvad Befoſtningen der vil være. Jeg tror ikke, at Tinget, naar det fremmer for denne Indſtilling, derved vil tilſkendegive, at Miniſteren ſkal betragte Samtykket ſom forlods givet til den Plan, han kommer med, ſaaledes at man kan beraabe ſig derpaa. Afſtemningen gaar ikke videre, i al Fald fra min Side, end ſom den ærede Ordfører udtalte, til at tilſkendegive vor Interesſe for, at Havneforholdene paa det Punkt blive ordnede i Fiſkeribefoſtningens Interesſe, og det naattet den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet tidligere.

Solch: Jeg ſkal blot tillabe mig ſom Indbringer af det Andragende, der ligger til Grund for denne Indſtilling, at taſſe det ærede Udvalg for dets Indſtilling og for de velvillige Udtalelſer, der kom fra den ærede Ordførers Side, ſaavel ſom for Udtalelſer, der ere komne fra anden Side. Ved ſamme Lejlighed ſkal jeg taſſe den ærede Ordfører for Finansudvalget (Tutein), ſom forleden ſaa velvillig omtalte denne Sag, ligesom ogſaa Tilfældet var med andre Medlemmer; det var ved en Lejlighed, hvor jeg ikke kunde være til Steðe. Den ærede ſidſte Taler (Tauber) mindede os om en Del af denne Sags Hiſtorie. Den er jo velbekendt. Jeg ſkal ikke nu komme nærmere ind derpaa indtagen for et enkelt Punkts Bedkommende. Det ærede Medlem ſynes at tillægge det en ſærlig Betydning, at der nu er bygget en Vaadehavn, medens der i Planen, ſom oprindelig havde foreligget Folketinget, den Gang denne Bevilling paa 53,000 Kr. blev given, var Tale om en Fartøjs- og Vaadehavn. Nu vil det ærede Medlem viſtnof erkende, at denne Forandring i Betegnelsen har i og for ſig ikke meget at betyde; det er klart, at for de 50 eller 53,000 Kr., ſom oprindelig vare bevilgede, har der kun kunnet være Spørgsmaal om at ſtabe et Anlæg omtrent af denne Natur. Man havde ganſte viſt oprindelig tænkt ſig, at Dybden ved Indløbet ſkulde være lidt større — 1 til 2 Fod, ſaa vidt jeg erindrer —, men naar vi ſætte det i Forbindelſe med den hele Sag og navnlig med den Kalamitet, ſom er indtraadt, antager jeg ikke, at det ærede Medlem tør paatſaa, at Tilſandingen derved vilde være undgaaet. Jeg mener, at det er mere af formel Natur, om Anlægget bliver betegnet paa den ene eller den anden Maade, og enten det var blevet udført ſom oprindelig paatænkt, eller ſom det ſenere er blevet, vilde ganſte ſikkert Tilſandingen have fundet Steð. Det er imidlertid ikke ſaa meget det, ſom intereſterer mig, ſom, hvad man nu tænker at gøre i Fremtiden for at løſe Spørgsmaalet. Det forekommer mig dog, at det nærmeste maatte være at gaa en af 3 Veje: enten at forſøge ved en Forbedring af det nuværende Havneanlæg, om man kunde opnaa Formaalet, om man kunde gøre det nuværende brugeligt, eller dog ſaaledes, at det om end i mindre Grad kunde tilfredſtille den derboende Fiſkeribefoſtningens Krav. Man kunde t. Eks. anlægge en Bølgebræyer eller forlænge den ene Mole og ad den Vej ſe at opnaa noget. Den anden Vej, ſom har været paa Tale, var ganſte at abandonnere Havneanlægget, overlade det hele til